

عنوان مقاله:

نقد دیدگاه محدث نوری در استلزام اختلاف قرائات با تحریف قرآن

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات قرائت قرآن، دوره 2، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمد فاکر میبیدی - استاد جامعه المصطفی العالمیه

علیرضا محمدی فر - دانش آموخته دکتری رشته علوم قرآن و حدیث پژوهشگاه حوزه و دانشگاه

خلاصه مقاله:

یکی از پیش نیازهای حجیت الفاظ قرآن کریم و مبانی فهم و تفسیر آن، در اختیار داشتن قرائت ابلاغ شده از سوی پیامبر است. دانشمندان قرآنی تلاش کرده اند قرائات نقل شده از قرآن را جمع کنند که اصطلاحاً به آن «قرائات مشهوره» گفته می شود. محدث نوری در دلیل دهم از دلایل دوازدهگانه خود بر اثبات تحریف قرآن، با زیر سوال بردن انعکاس قرائت نبوی در مصحف کنونی، به طرح و تایید نظریه تحریف قرآن می پردازد. وی با استناد به قرائات متعدد از قرآن و بعد از بیان چند مقدمه، چنین نتیجه می گیرد که قرآن بر یک قرائت نازل شده است، ولی مصحف کنونی مصون از راه یابی قرائات دیگر به آن نبوده؛ بنابراین مصحف کنونی، دقیقاً همان قرآن نازل یافته بر نبی اکرم نیست. البته از آن جا که ایشان مقدمات را در اثبات این نتیجه کافی نمی داند، به تکمیل دلیل خود رو می آورد و با تمسک به تنمیم به عدم قول به فصل و طریق اولویت، از مقدمات مذکور نتیجه می گیرد که اختلاف قرائات موجب تحریف قرآن است. بررسی دقیق و علمی استدلال محدث نوری در لازم آمدن تحریف به خاطر وجود اختلاف قرائات، نشان می دهد که استدلال وی، به هیچ وجه مثبت تحریف قرآن نیست. از مهم ترین اشکال های وارد بر سخن وی این است که: اولاً اساساً تمسک به اجماع در این موضوع صحیح نبوده و ثانیاً اجماع ادعایی ایشان در میان دانشمندان قابل اثبات نیست.

کلمات کلیدی:

قرائات، محدث نوری، فصل الخطاب، تحریف قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1394877>

